25.8.2020
Julkinen

Eduskunta
Liikenne- ja viestintävaliokunta
LiV@eduskunta.fi

Viite: LiV lausuntopyyntö 23.6.2020, HE 98/2020 vp

DNA OYJ:N LAUSUNTO EDUSKUNNAN LIIKENNE- JA VIESTINTÄVALIOKUNNALLE

DNA Oyj (DNA) kiittää mahdollisuudesta lausua hallituksen esityksestä eduskunnalle sähköisen viestinnän palveluista annetun lain muuttamiseksi (HE 98/2020 vp) ja lausuu kunnioittaen seuraavaa:

DNA:n keskeiset viestit

1) Lakiin tulee sisällyttää määräykset käyttöoikeudesta viestintäverkkojen rakentamisessa tarvittavaan infrastruktuuriin oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin kohtuullista kustannusperusteista korvausta vastaan.

2) Tukiasemien sijoittamisen korkeisiin rakennuksiin ja rakennelmiin kustannusten korvausta ja kohtuullista vuokraa vastaan tulee olla mahdollista suoraan lain nojalla.

3) Määräaikaisten matkaviestinverkon puhelinliittymien sopimusten kestoa ei tule rajoittaa nykyisestä. Määräaikaisten sopimusten tarkastamiseksi ehdotetusta palvelusta pitää voida tarkastaa sopimuksen päättymispäivän lisäksi muut matkapuhelinliittymän palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvät olennaiset tiedot, jotta kuluttaja tekisi kannaltaan järkevän ja perustellun ostopäätöksen.

4) Lakiin tulee lisätä selkeä verkon kriittisen osan määritelmä, jotta siitä ilmenee yksiselitteisesti viestintäverkon kriittisten laitteiden poistamista koskevan säännöksen kohdistuvan matkaviestinverkon ydinosaan (core) eikä verkon vähemmän kriittisiin osiin kuten esimerkiksi kiinteä- ja langaton liityntäverkko ja siirtoverkko.

5) Lakiin tulee sisällyttää selkeä säännös verkkolaitteiden poistamismääräyksen vuoksi aiheutuvien taloudellisten menetysten täydestä korvauksesta.

1 Verkkoinfrastruktuurin käyttöoikeus oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin kohtuullista korvausta vastaan - ehdotus uudeksi 55g §:si

DNA katsoo, että lakiin tulee lisätä uusi 55g § velvollisuudesta luovuttaa käyttöoikeus oikeudenmukaisin ja syrjimättömin ehdoin kohtuullista korvausta vastaan.

LIITE 1 DNA:n ehdotus käyttöoikeuden luovuttamista koskevan säädöksen sisällöksi.

1.1 Sääntelyä tarvitaan 5G-palveluiden käytön leviämisen turvaamiseksi

Suomen tavoite on olla 5G-kärkimaa maailmassa. Matkaviestinverkoissa välitettävän datan määrä kasvaa jatkuvasti ja 5G mahdollista lukuisia uusia palveluita. Erityisesti maaseudun ja pientaloalueilla palvelujen vaatimat internetyhteydet toteutetaan Suomessa tyypillisesti mobiililaajakaistalla.

Tehokas ja tietoyhteiskunnan vaatimukset täyttävä 5G-verkkojen rakentaminen edellyttää, että passiivisen infrastruktuurin kohtuuhintainen yhteiskäyttö turvataan Suomessa sääntelyllä. Teledirektiivi ja sen implementointi eivät estä tällaisen tarpeellisen kansallisen lainsäädännön säätämistä.

5G-verkot vaativat tehokkaasti toimiakseen nykyistä enemmän tukiasemia. 5G-verkkojen kustannustehokas rakentaminen ja ympäristönsuojelulliset näkökohdat edellyttävät olemassa olevan ja rakennettavan infrastruktuurin yhteiskäyttöä. Infrastruktuurin kohtuuhintainen yhteiskäyttö on turvattava sääntelyllä, koska uudelle mastolle ei saa rakennuslupaa vanhan läheisyyteen. Vain näin voidaan edistää kilpailua ja varmistaa laadukkaat ja hinnaltaan edulliset viestintäpalvelut koko Suomessa lain 1 §:n tavoitteiden mukaisesti. Sääntely ja viranomaisten tehokas puuttumismahdollisuus toimivat myös kannustimena tasapainoisille kaupallisille sopimuksille ja turvaavat sopimusten pysyvyyttä.

Ilman passiivisen infrastruktuurin kohtuuhintaisen yhteiskäytön turvaamista sääntelyllä, on erittäin suuri riski, että 5G-verkkojen leviäminen mahdollisimman laajalti koko Suomeen estyy ja vähintään hidastuu merkittävästi, asiakkaat eivät voi valita useamman toimittajan 5G-verkkojen palveluista tai että rajatonta dataa ei pystytä tarjoamaan asiakkaille nykyisellä tavalla tai asiakkailta perittävät hinnat voivat nousta merkittävästi.

1.2 Mastomarkkinatilanne Suomessa

Suomessa viestintäverkkojen toiminnalle välttämättömiä mastoja omistavat useat tahot. Eniten mastoja omistavan matkaviestinverkko-operaattorin omistusosuus mastoista on merkittävästi suurempi kuin toiseksi suurimman mastojen omistajan omistusosuus. Muutoin mastojen omistus on varsin pirstaloitunutta ja mastoja omistavat erittäin monet tahot.

Jos tietyllä alueella jo sijaitsee matkaviestinverkon antennien sijoittamiseen soveltuva masto, muut toimijat eivät saa lupaa rinnakkaisen maston rakentamiseen. Tämä on yhteiskunnallisesti ja ympäristönäkökohdat huomioon ottaen perusteltua, mutta on johtanut siihen, että antenni- ja laitepaikkavuokrat ovat erittäin kalliita. Uusien rakennettavien mastojen osalta yksikin vuokralainen kattaa maston ja laitetilan rakentamiskustannukset vuosikymmeniä kestävän vuokra-ajan kuluessa moninkertaisesti.

Nykytilanne vaarantaa merkittävästi 5G-verkkojen rakentamista ja 5G-palvelujen leviämistä. Mastoja omistava toimija voi halutessaan hidastaa tai jopa estää kilpailijoiden 5G-verkkojen rakentamista.

1.3 Vallitsevaa oikeustilaa ei pidä muuttaa takautuvasti

Hallituksen esityksen mukainen 55c § on täysin riittämätön matkaviestintäverkkojen välttämättömän infrastruktuurin yhteiskäytön turvaamiseksi kohtuullisin ehdoin eikä siten edistä 5G-verkkojen rakentamista. Lisäksi ehdotetun 55c §:n mukaisia velvollisuuksia voitaisiin asettaa vasta vuoden 2033 jälkeen, koska nykyiset toimiluvat ovat voimassa siihen asti.

Mahdollisuus asettaa direktiivin mukaisia velvoitteita vasta pitkälti yli 10 vuoden kuluttua ei varmasti ole ollut EU:n komission, neuvoston eikä parlamentin tarkoitus. Suomessa relevantit toimiluvat on kuitenkin yhtenä harvoista EU-maista myönnetty vuoteen 2033 asti jo ennen kuin teledirektiivi valmistui. Siksi teledirektiivin sisältämän maininnan, jonka mukaan passiiviseen infrastruktuuriin, kuten mastoihin, kohdistuvien velvollisuuksien asettaminen edellyttäisi tämän mahdollisuuden mainitsemista toimilupaehdoissa, implementoiminen sellaisenaan Suomen lakiin ei ole perusteltua.

Voimassa olevat toimiluvat on lisäksi myönnetty aikana, jolloin SVPL 57 §:n 1. momentti sisälsi mahdollisuuden asettaa passiiviseen infrastruktuuriin liittyviä käyttöoikeuden luovutusvelvollisuuksia. Olisi ollut epäloogista asettaa tällöin vastaavia ehtoja toimilupiin tai edes kirjata toimilupiin mahdollisuutta tällaisten velvollisuuksien asettamiseen.

Velvollisuuksien asettamismahdollisuuden poistaminen toimilupien myöntämisen jälkeen hallituksen esityksessä nyt ehdotettavalla tavalla rajaisi markkinoiden toimivuuden ja 5G-verkkojen tehokkaan rakentamisen turvaamisen kannalta välttämättömien velvollisuuksien asettamismahdollisuuksia takautuvasti ja markkinoiden toiminnan kannalta vahingollisesti juuri silloin, kun velvollisuuksien asettaminen olisi käytännössä tarpeen 5G-palvelujen leviämiseksi.

Sääntely-ympäristön takautuvan muuttamisen välttämiseksi 55c §:ssä tulee todeta selkeästi, että edellytys velvollisuuksien asettamismahdollisuuden mainitsemisesta toimilupaa myönnettäessä koskee ainoastaan SVPL:n muutosten voimaantulon jälkeen myönnettäviä toimilupia.

1.4 Passiivisen infrastruktuurin yhteiskäyttöön liittyvä kansallinen sääntely muissa Pohjoismaissa

Passiivista infrastruktuuria koskevien käyttöoikeuksien luovutusvelvollisuuksien asettaminen suoraan laissa vastaisi muissa Pohjoismaissa jo pitkään voimassa ollutta tilannetta, jossa matkaviestinverkon passiivisen infrastruktuurin luovutusvelvollisuudesta säädetään lailla.

Suomen tulisi seurata muiden Pohjoismaiden esimerkkiä ja säätää kansallisessa lainsäädännössä matkaviestinverkkojen tehokkaan rakentamisen edellyttämästä yhteiskäytöstä edellä ehdotetulla tavalla. Muussa tapauksessa markkinatilanne estää sähköisen viestinnän palveluista annetussa laissa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamisen, Suomen 5G kärkimaa -tavoitteen saavuttamisen sekä vahingoittaa vakavasti markkinan toimivuutta.

LIITE 2 Yhteenveto pohjoismaisesta lainsäädännöstä

1.5 Velvollisuuksien tulee koskea mastoinfrastruktuurin omistajia tasapuolisesti

Mastoinfrastruktuuriin liittyvien velvollisuuksien (uusi pykälä, 55 c § ja 55e §) tulee koskea kaikkia mastojen omistajia, ei vain teleyrityksiä. Kuten edellä on todettu, Suomessa mastoja omistavat merkittävässä määrin monet muutkin yritykset kuin teleyritykset. Myös teleyritysten mastoja voidaan yhtiöittää erillisiin yhtiöihin, jotka eivät välttämättä ole teleyrityksiä. Lisäksi on hyvin mahdollista, ellei jopa todennäköistä, että jatkossa muiden kuin teleyritysten omistamien mastojen osuus Suomen mastokannasta kasvaa esim. sijoittajatahojen ostaessa mastoyhtiöitä.

Näin ollen ei ole perusteita rajata lain muutoksen yhteydessä osaa mastojen omistajista velvoitteiden asettamismahdollisuuksien ulkopuolelle. Velvollisuuksia on voitava asettaa kaikille mastojen omistajille. Tämä on viestintäpalvelujen käyttäjien etu ja mahdollistaa osaltaan laadukkaiden ja edullisten viestintäpalvelujen tarjoamisen sähköisen viestinnän palveluista annetun lain mukaisesti. Muussa tapauksessa on merkittävä riski, että esimerkiksi ulkomainen sijoittajataho nostaa antenni- ja laitepaikkojen vuokria vielä nykyistäkin merkittävästi korkeammaksi, mikä vaikuttaa välittömästi asiakkailta perittävien hintojen suuruuteen.

Siksi hallituksen esitystä tulee 55c ja 55e §:ä osalta muuttaa siten, että velvollisuuksia voidaan niiden perusteella asettaa kaikille mastojen omistajille, ei vain teleyrityksille.

1.6 Paikallisen verkkovierailun määritelmän tulee olla tarkkarajaisempi ja keinona viimesijainen

Teledirektiivin lähtökohta on, että velvollisuudet asetetaan aina alimmalle mahdolliselle tasolle. Tästä syystä 55c §:n nyt sisältämä verkkovierailua koskeva osuus tulisi eriyttää omaksi momentikseen ja verkkovierailuun liittyviä velvollisuuksia tulisi asettaa vain, mikäli passiiviseen infrastruktuuriin kohdistetut velvollisuudet eivät ole riittävät. Verkkovierailua koskevan momentin perusteluissa tulee lisäksi tulkintaepäselvyyksien välttämiseksi selventää paikallisuuden käsitettä. Paikallisen verkkovierailun tulee tarkoittaa sitä, että verkkovierailualue on paikallisesti rajattu.

2 Sijoittamisoikeus - 28 luku

5G-verkkojen rakentaminen tulee lisäämään tukiasemien määrää, jolloin sijoittamistarpeet kasvavat entisestään.

5G-verkkojen rakentamisen tehostamiseksi on tarpeen muuttaa lain 28 luvun 229 §:ää siten, että teleyrityksellä olisi Tanskan mallin mukaisesti lakisääteinen oikeus 229 §:n 1. momentin 3 kohdassa tarkoitettujen pienalueen langattomien liityntäpisteiden ja kohdan 4 mukaisten tukiasemien sekä niihin liittyvien laitteiden ja kaapelien sijoittamiseen toisen omistamaan tai hallitsemaan rakennukseen tai rakennelmaan edellyttäen, että teleyritys täyttää laissa säädetyt sijoittamisen edellytykset.

Sijoittamisen tulisi olla mahdollista, jos 234 §:ssä säädetyt sijoittamisen edellytykset täyttyvät, teleyritys korvaa sijoittamisesta kiinteistön tai rakennuksen omistajalle mahdollisesti aiheutuvat kustannukset ja maksaa sijoitusoikeudesta kohtuullista vuokraa kiinteistön tai rakennuksen omistajalle.

Ehdotuksen toteuttamiseksi 229 §:n 4 momenttia tulisi muuttaa niin, että se rajoitettaisiin koskemaan ainoastaan 1. momentin 1 ja 2 kohdissa tarkoitettuja tilanteita; ei kaikkia 1 ja 2 momentin mukaisia tilanteita. Tästä periaatteellisesta muutoksesta seuraavat muutokset tulisi toteuttaa kaikkiin lain 28 luvun pykäliin.

LIITE 3 DNA:n ehdotus 229 §:n 4 momenttiin tehtäväksi lisäykseksi

3 Turvallisuusverkkotoiminnan kapasiteetin turvaaminen - 55a § 8 mom

Lausuntokierroksen jälkeen hallituksen esityksen 55a §:ään on lisätty uusi 8 momentti, jonka mukaan 55a §:n 1 ja 3 momentin mukaista velvollisuutta ei voisi asettaa turvallisuusverkkotoimintaa palveleviin johtoihin ja kaapeleihin.

Jotta 55a §:n soveltamismahdollisuuksia ei rajattaisi perusteettomasti, momenttiin tulisi selventää, että velvollisuudet tulisi jättää asettamatta ainoastaan silloin, kun turvallisuusverkkotoiminnan käyttöön ei muutoin jäisi riittävää kapasiteettia.

LIITE 4 DNA:n ehdotus 55a §:n 8 momenttiin tehtäväksi lisäykseksi

4 Määräaikaiset viestintäpalvelusopimukset

4.1 Määräaikaisen sopimuksen enimmäiskesto - 109 §

DNA pitää hyvänä, että esitystä on lausuntopalautteen perusteella täsmennetty siten, että 12 kuukauden enimmäiskesto rajoitettiin koskemaan ainoastaan matkaviestinverkon puhelinliittymiä ja kaikkiin muihin viestinpalvelusopimuksiin ehdotetaan sovellettavaksi nykysääntelyn mukaista 24 kuukauden enimmäiskestoa.

Uusien 5G-verkkojen ja -palveluiden leviämiseksi on välttämätöntä, että uusista palveluista voidaan tehdä sopimus 24 kuukauden määräajaksi. Esimerkiksi DNA tarjoaa 5G-laajakaistaa, joka edellyttää asiakkaan asunnon ulkoseinään kiinnitettävää suhteellisen kallista vastaanotinyksikköä.

DNA pitää kuitenkin myös määräaikaisten matkaviestinverkon puhelinliittymien sopimusten keston rajoittamista nykyisestä 24 kuukaudesta kuluttajien etujen vastaisena, markkinoiden toiminnalle haitallisena sekä syrjivänä.

Kuluttajalla on aina mahdollisuus valita myös toistaiseksi voimassa oleva sopimus tai 24 kuukautta lyhyempi määräaikaisuus. Osa asiakkaista etsii aktiivisesti edullisempia sopimuksia ja

kilpailuttaa liittymiä. Kaikki eivät kuitenkaan halua käyttää tähän jatkuvasti aikaansa, vaan kilpailuttavat liittymänsä mieluummin vuoden tai parin välein ja nauttivat myös pidempien määräaikaisten sopimusten tarjoamista eduista ja ennakoitavuudesta. Enimmäiskeston rajoittaminen nykyisestä johtaisi siihen, että kaikki asiakkaat joutuisivat maksamaan usein liittymää vaihtavien asiakkaiden jatkuvista vaihdoksista aiheutuvat kustannukset. Nykytilanteessa alennukset voidaan kohdistaa niille kuluttajille, jotka sitoutuvat asiakkuuteen määräajaksi, sillä näistä asiakkaista aiheutuu pienemmät asiakkuuden hankkimiseen ja säilyttämiseen liittyvät kustannukset. Asiakkuuden keston ennakoitavuuden heikkeneminen voi myös johtaa korkeampiin hintoihin.

Määräaikaisista sopimuksista koituvia hyötyjä ovat muun muassa:

- ✓ Alhaisemmat hinnat kuluttajille;
- ✓ Lisäedut (esimerkiksi asiakkaalle modeemi maksutta);
- ✓ Tuovat varmuutta ja ennakoitavuutta sekä operattoreille että kuluttajille (esimerkiksi ei yllättäviä hinnankorotuksia);
- ✓ Mahdollistavat kuluttajien subventoinnin;
- ✓ Mahdollistavat operaattoreiden investoinnit muun muassa uusiin ja parempiin palveluihin.

DNA:n omat ja ulkopuolisilla teettämät tutkimukset osoittavat järjestelmällisesti, että asiakkaat ovat tyytyväisiä DNA:n tuotteistukseen, joka sisältää myös pidempiä määräaikaisia sopimuksia. Nykysääntelyn muuttamiselle ei siten ole tarvetta.

Määräaikaisten sopimusten keston rajoitus vaikuttaa epätasaisesti eri yrityksiin. Se vaikuttaa vähemmän markkinajohtajaan ja enemmän sen kilpailijoihin. Esitetty sääntely siis vahvistaa markkinajohtajan asemaa entisestään ja poistaa haastajilta yhden kilpailukeinon.

4.2 Määräaikaisen matkaviestinverkon puhelinliittymäsopimuksen päättymispäivämäärän tarkistaminen - 109 § 5 mom

Teleyritykselle ehdotetaan säädettäväksi velvollisuus tarjota kuluttajalle palvelua, josta kuluttaja voi viipymättä tarkistaa määräaikaisen matkaviestinverkon puhelinliittymäsopimuksensa päättymispäivämäärän. Ajatuksena on, että kuluttaja voisi nopeasti myyntitilanteessa tarkastaa, onko hänellä käytössä oleva liittymäsopimus määräaikainen vai toistaiseksi voimassa oleva ja jos kyseessä on määräaikainen sopimus, milloin sopimus päättyy. Esityksen perusteluihin on kirjattu, että palvelun helppokäyttöisyys edellyttää sitä, että palvelu toteutetaan tavalla, joka on laajasti asiakkaiden käytössä ja että esimerkiksi tekstiviesteihin perustuva teknologia voisi täyttää momentissa säädetyn helppokäyttöisyyden vaatimuksen.

Tieto siitä, onko sopimus toistaiseksi voimassa oleva vai määräaikainen, tarvitaan palveluntarjoajaa vaihdettaessa numeronsiirron tekemiseen. Myyjänä olevan teleyrityksen pitää merkitä tieto numeronsiirtopyyntöön. DNA:n mielestä palveluntarjoajaa vaihdettaessa kuluttajan pitää tietää nykyisestä sopimuksesta muutkin olennaiset tiedot tehdäkseen perustellun ostopäätöksen.

DNA katsoo, että ehdotettu tekstiviestipalvelu ei ole kuluttajan kannalta paras vaihtoehto. Teleyrityksille pitäisi jättää harkintavaltaa sen suhteen, miten palvelu toteutetaan. Palvelusta pitäisi voida tarkastaa sopimuksen päättymispäivän lisäksi muut liittymäsopimuksen palveluntarjoajan vaihtamiseen liittyvät olennaiset tiedot, kuten nykyisen sopimuksen hinnat ja voimassaoloaikaan liitetyt muita palveluita koskevat alennukset (asiakasedut). Vain näillä tiedoilla kuluttaja voi perustellusti verrata nykyistä sopimustaan hänelle tarjottuun uuteen sopimukseen ja myyntitilanteessa tehdä järkevän ostopäätöksen. Pelkkä tieto sopimuksen määräaikaisuudesta ja sen päättymispäivästä hyödyttää enemmän uuden sopimuksen myyjää kuin kuluttajaa.

Esityksen perusteluissa on todettu olevan mahdollista, että määräaikaisten matkapuhelinliittymien sopimusten keston lyhentämisen seurauksena liittymien markkinointi saattaa voimistua

operaattoreiden kilpaillessa asiakkaista entistä kovemmin. Tällöin esimerkiksi yllättäen tulevissa myyntitilanteissa kuten ostoskeskuksen käytävällä tapahtuvassa myynnissä kuluttaja voi kokea joutuvansa tekemään ostopäätöksen nopeasti ja jos myyjä kehottaa tilanteessa häntä tarkistamaan nykyisestä sopimuksestaan vain määräaikaisen sopimuksen päättymispäivän, kuluttaja ei välttämättä harkitse ostopäätöstä riittävän perusteellisesti kaikkien olennaisten tietojen pohjalta.

DNA:n mielestä ehdotuksen mukaisen tiedon ja muiden siihen liittyvien olennaisten tietojen tarjoaminen kuluttajille onnistuisi hyödyntämällä sovelluspohjaisia ratkaisuja tai kääntymällä vaikkapa perinteisen puhelinasiakaspalvelun puoleen.

Sovelluspohjainen ratkaisu vastaisi esityksen vaaratiedottamista koskevaa logiikkaa ja perusteluita. Esityksessä todetaan vaaratiedottamista koskevassa osassa 5.1.5, että ihmiset ovat siirtyneet enenevästi käyttämään erilaisia mobiilisovelluksia tekstiviestien sijaan. Saman kohdan mukaan sovelluspohjainen ratkaisumalli on perustamis- ja ylläpitokustannuksiltaan huomattavasti edullisempi, ja tukeutuisi uudenaikaisempaan teknologiaan, joka muun muassa mahdollistaisi paremman räätälöitävyyden loppukäyttäjälle. Määräaikaisen matkapuhelinliittymän tarkistuspalvelun osalta asia tulisi säätää teknologianeutraalisti ja mahdollistaa sovelluspohjainen ratkaisu, joka mahdollistaisi myös kuluttajan kannalta paremman tiedonsaannin.

LIITE 5 DNA:n ehdotus 109 § 5 momentin perusteluiksi

5 Viestintäverkon kriittisissä osissa käytettävät laitteet ja verkkoturvallisuuden neuvottelukunta - uudet 244 a § ja 244 b §

244 a ja 244 b pykälät ovat täysin uusia ja niissä ehdotettujen toimenpiteiden syyt (epäilty kansallisen turvallisuuden tai maanpuolustuksen vaarantuminen) ja mahdolliset seuraukset (mittavat verkkolaitteiden poistot verkosta ja korvausinvestoinnit) ovat niin poikkeuksellisia ja merkittäviä, että niiden säätäminen laiksi edellyttää tarkkarajaisuutta ja suurta oikeusvarmuutta.

Hallituksen esityksen esitöissä on kuvattu, kuinka kansallisen turvallisuuden tai maanpuolustuksen vaarantumisen arviointi kohdistuisi verkon kriittisissä osissa käytettäviin viestintäverkkolaitteisiin. Viestintäverkon kriittisenä osana pidettäisiin verkon ydintä, erityisesti sellaisia toimintoja ja toimenpiteitä, joiden avulla verkkoa ja siellä kulkevaa liikennettä keskeisesti ohjataan ja hallitaan. Liikenne ja viestintäviraston antaisi tarkempia määräyksiä viestintäverkkojen, erityisesti niiden kriittisten osien teknisestä määrittelystä ja se kuulisi verkkoturvallisuuden neuvottelukuntaa.

DNA katsoo, että edellä mainittu määritelmä ja sen täsmentäminen Traficomin määräyksin ja neuvottelukunnan linjauksin ei ole riittävän tarkkarajainen.

Laissa tulee olla hallituksen esityksessä kuvattua selkeämpi määritelmä verkon kriittiselle osalle, jotta siitä ilmenee yksiselitteisesti säännöksen kohdistuvan matkaviestinverkon ydinosaan (core) ja että verkon vähemmän kriittiset osat kuten esimerkiksi kiinteä- ja langaton liityntäverkko ja siirtoverkko eivät sisälly säännökseen.

LIITE 6 DNA:n ehdotus 244 a §:n täsmentämiseksi

6 Korvaus poistettavaksi määrätyistä viestintäverkkolaitteista - 301 a §

DNA yhtyy FiCom Ry:n lausunnossaan esittämään muutosehdotukseen, jolla taattaisiin poistettavaksi määrättyjen verkkolaitteiden täysi korvattavuus riippumatta niiden hankinta-ajankohdasta. Korvaussäännöksen selkeyden, tarkkarajaisuuden ja perustuslain omaisuudensuojan 15.2 § perusteella säännöstä tulisi muuttaa.

LIITE 7 DNA:n ehdotus 301a §:n muuttamiseksi

25.8.2020
Julkinen

7 Lisätiedot

Annamme mielellämme lisätietoja tarvittaessa.

Yhteystiedot:
Jutta.Uusitalo@dna.fi 044 044 5670
Markku.Lamminluoto@dna.fi 044 044 1043
Tanja.Lovro@dna.fi 044 044 1673

Kunnioittavasti

DNA OYJ

Asta Rantanen
Lakiasiainjohtaja

LIITTEET 1-7 DNA:n ehdotukset lakitekstin muuttamiseksi